

PISZCZAĆ (1) *part praes act*

A pl subst piszcząc.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.: piszczący s.v. piskać.

Wydający przenikliwy dźwięk, pisk; o instrumencie muzycznym: gdy łyżeli głos z dźwięk/ powiadali to być czartowką sprawą. Ale gądy albo dudy gdy łyżeli piszcząc/ mniáli być aby to zwierzę takie głoły puszczalo. BielKron 451.

Cf PISZCZEĆ

JBi